

C/2024/2721

29.4.2024.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. studenoga 2023. uputio Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana (Španjolska) – Asociación Española de Fabricantes de Máquinas Recreativas y de Juego (Aseseam) i dr./Conselleria de Hacienda y Modelo Económico de la Generalitat Valenciana

(predmet C-720/23)

(C/2024/2721)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Asociación Española de Fabricantes de Máquinas Recreativas y de Juego (Aseseam), Asociación de Empresarios de Máquinas Recreativas de la Comunidad Valenciana (Andemar CV), Asociación Provincial de Empresas Comercializadoras de Empresas de Máquinas Recreativas y de Azar de Alicante (Apromar-Alicante) i Federación Empresarial de Hostelería de Valencia

Tuženik: Conselleria de Hacienda y Modelo Económico de la Generalitat Valenciana

uz sudjelovanje: Organización Nacional de Ciegos Españoles (ONCE)

Prethodna pitanja

1. Treba li članke 26., 49. i 56. UFEU-a tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba poput članka 9. Decreta 97/2021 (Uredba 97/2021) u mjeri u kojoj se njome predviđa da dozvole za iskorištavanje automata kategorije B, koje su izdane prije stupanja na snagu Zakona 1/2021, nije moguće obnoviti nakon stupanja na snagu tog zakona, i poput desete prijelazne odredbe Leya 1/2020, de 11 de junio, de la Generalitat Valenciana, de regulación del juego y de prevención de la ludopatía en la Comunidad Valenciana (Zakon autonomne zajednice Valencije 1/2020 od 11. lipnja o uređenju igara na sreću i sprečavanju razvijanja ovisnosti o igri u autonomnoj zajednici Valenciji), s obzirom na to da se u njoj utvrđuje odgoda u trajanju od pet godina od stupanja na snagu navedenog Zakona 1/2020 za izdavanje novih dozvola ili odobrenja za objekte za igre na sreću i za odobrenja za iskorištavanje automata kategorije B jer takva ograničenja nisu u skladu s već istaknutim načelima slobode poduzetništva, slobode poslovnog nastana, slobodnog obavljanja djelatnosti i slobode pristupa tržištima?
2. Neovisno o odgovoru na ranije upućeno pitanje, treba li članke 26., 49. i 56. UFEU-a tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba poput članka 9. Uredbe 97/2021 i desete prijelazne odredbe Zakona 1/2020 o uređenju igara na sreću i sprečavanju razvijanja ovisnosti o igri u autonomnoj zajednici Valenciji, s obzirom na to da se njima šteti samo privatnom sektoru (ugostiteljskim i sličnim objektima u kojima su ugrađeni takvi automati kategorije B te neizravno proizvođačima takvih automata), kojem se nalažu ograničenja u pogledu iskorištavanja tih automata, ali ne i objektima za igre na sreću i klađenje koji su u javnom vlasništvu i koji se oslobađaju od takvih ograničenja zbog vrste klađenja i igara koji se priređuju u njima?

Jesu li te odredbe nacionalnog propisa protivne načelima jedinstva tržišta, jednakog postupanja te nediskriminacije između i prema dionicima u sektoru igara na sreću?

Predstavlja li opisana situacija prednost koja šteti tržišnom natjecanju u sektoru te ga narušava?